

INSTRUKCJA

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 1 czerwca 1931 r.

dla wojewódzkich władz administracji ogólnej
w sprawie udzielania koncesyj na zakładanie aptek
na obszarze b. zaboru rosyjskiego,

wydana na podstawie p. 13 art. 2 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarniej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 63, poz. 371) w związku z art. 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 10 lipca 1920 r. w przedmiocie udzielania koncesyj na zakładanie aptek (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 411).

§ 1.

Wojewódzkie władze administracji ogólnej winny przy udzielaniu koncesyj na zakładanie aptek w m. st. Warszawie i w osiedlach, położonych na obszarze województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego i lubelskiego, oraz powiatów: augustowskiego, kolneńskiego, ostrowskiego, ostrołęckiego, łomżyńskiego, wysoko - mazowieckiego, sejneńskiego, szczecińskiego i suwalskiego województwa białostockiego, stosować przepisy ustawy dla farmaceutów i aptek z dnia 21 października 1844 r., w osiedlach zaś, położonych na obszarze pozostałej części województwa białostockiego oraz województw: wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego przepisy rosyjskiej ustawy lekarskiej, wyd. 1905 r.

§ 2.

Dla zapewnienia ludności dostatecznej pomocy aptecznej, zgodnie z § 23 ustawy dla farmaceutów i aptek z 1844 r., względnie art. 353 ros. ustawy lekarskiej wyd. 1905 r., należy się kierować następującymi zasadami:

W osiedlach, liczących do 25 tysięcy mieszkańców, powinno przypadać na każdą z istniejących aptek z uwzględnieniem apteki powstać mającej, co najmniej 5 tysięcy mieszkańców, w osiedlach od 25 do 50 tysięcy mieszkańców — co najmniej 6 tysięcy, w osiedlach od 50 do 100 tysięcy mieszkańców — co najmniej 7 tysięcy, w osiedlach od 100 do 250 tysięcy mieszkańców — co najmniej 8 tysięcy, w osiedlach ponad 250 tysięcy mieszkańców — co najmniej 9 tysięcy.

W osiedlach o charakterze przemysłowym przy obliczaniu liczby istniejących aptek należy doliczać również apteki Kas Chorych, zakładanych w myśl ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272).

W osiedlach, liczących poniżej 5 tysięcy mieszkańców, może być otwarta apteka, jeżeli najbliższa apteka jest oddalona nie mniej, niż o 7 kilometrów.

§ 3.

Koncesję na utworzenie apteki udzielić należy dopiero po stwierdzeniu z urzędu lub na skutek wniesionego podania o koncesję, że założenie apteki odpowiada warunkom § 23 ustawy dla farmaceutów i aptek z 1844 r., względnie art. 353 rosyjskiej ustawy lekarskiej wyd. 1905 r. W tym celu zażądać należy umotywowanej opinii:

- 1) starostwa odpowiedniego powiatu,
- 2) wydziału powiatowego, a w miastach wydzielonych z powiatów — magistratu o potrzebie utworzenia nowej apteki z uwzględnieniem stanowiska, w którym apteka ma być założona, biorąc pod uwagę wygodę mieszkańców,
- 3) właścicieli sąsiednich aptek (w osiedlach, posiadających jedną aptekę, właściciela tej apteki, w osiedlach, posiadających więcej aptek, właścicieli trzech najbliższych aptek w osiedlu, a w osiedlach, nieposiadających jeszcze aptek — co najmniej trzech właścicieli najbliższych aptek w sąsiednich osiedlach) z poleceniem dołączenia wykazu liczby recept, wyeksponowanych w ciągu trzech lat ostatnich z apteki, oraz wykazu, ustalonego przez władze skarbowe, obrotu apteki w ciągu trzech lat ostatnich.

Opinie właścicieli aptek, wysłane po upływie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, nie podlegają rozpatrzeniu.

§ 4.

Koncesję na założenie apteki nadawać należy w drodze konkursu.

Konkursy te winny być według załączonego wzoru ogłaszane w „Monitorze Polskim”, a odpisy ogłoszonego konkursu winny być jednocześnie przesłane do wiadomości prasy i organizacji fachowych.

W razie stwierdzenia wyjątkowo wybitnych zawodowych lub społecznych i obywatelskich zasług petenta, Ministrowi Spraw Wewnętrznych bądź z urzędu, bądź na wniosek wojewódzkiej władzy administracji ogólnej przysługujące prawo udzielenia koncesji w drodze wyjątku bez ogłaszania konkursu.

W tym wypadku jednak petent winien zaoszczędzić wymaganiom § 5 niniejszej instrukcji, w szczególności winien posiadać prawo do zarządu apteką.

§ 5.

Od ubiegających się o uzyskanie koncesji należy żądać złożenia opatrzonego przepisana opłatą stemplową podania, do którego winno być dołączone:

- 1) oryginalny dyplom na stopień magistra, względnie prowizora farmacji,
- 2) stan służby zawodowej, wydany przez inspektora farmaceutycznego, w którego okręgu kandydat pełni lub pełnił ostatnią służbę zawodową, względnie stan służby, wydany przez uprzednie władze zaborcze lub okupacyjne,
- 3) dowód obywatelstwa polskiego,
- 4) świadectwo moralności, wydane przez władze policyjne,
- 5) dowód posiadania środków na założenie apteki,
- 6) dowody pracy naukowej, społecznej lub obywatelskiej, o ile kandydat je posiada,
- 7) zobowiązanie, że osobiście będzie zarządzać i prowadzić aptekę z chwilą jej uruchomienia, oraz że w przeciągu co najmniej 5 lat od tej chwili nie odpierze, nie wydzierżawi i nie odda w administrację poręczającą tej apteki innemu zawodowcowi,
- 8) własnoręcznie napisane curriculum vitae, w którym powinno być wyraźnie zaznaczone, czy kandydat kiedykolwiek uzyskał koncesję na otwarcie apteki, czy posiadał lub posiada aptekę i gdzie mianowicie,
- 9) kandydaci, którzy posiadają własne apteki, winni nadto złożyć deklarację, że zrzekają się dotychczasowej koncesji wraz z otrzymaniem nowej.

Nieposiadający oryginalnego dyplomu na stopień magistra, względnie prowizora farmacji, mogą składać je w odpisach sądownie lub rejentalnie uwierzytelionych, lub też składać urzędowe dokumenty, stwierdzające, że posiadają te stopnie.

Nieposiadający żadnego z tych dokumentów winni składać zaświadczenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że przysługują im prawo ubiegania się o koncesję.

§ 6.

Podania, które wpłynęły przed ogłoszeniem konkursu, winny być traktowane narówni z wniesionymi na skutek ogłoszonego konkursu, wobec czego kandydaci, którzy wniesli podanie wcześniej, żadnego pierwszeństwa nie mają.

Petentów, którzy wniesli podania o koncesję przed ogłoszeniem konkursu, bez wymaganych załączników, należy wezwać niezwłocznie do uzupełnienia podania w ciągu 14 dni.

Przed upływem czasu, pozostawionego do uzupełnienia wniesionych podań, nie należy rozstrzygać konkursu.

§ 7.

Przy rozstrzyganiu konkursu, o ile większa liczba kandydatów złożyła podania o udzielenie koncesji na założenie apteki, winny być brane pod uwagę następujące dane:

- 1) posiadanie wyższych kwalifikacji naukowych oraz wykazanie się pracami naukowymi;
 - 2) posiadanie bez dłuższej przerwy większej lub mniejszej liczby lat pracy zawodowej po ukończeniu studiów farmaceutycznych, a w szczególności większej liczby lat zarządu aptekami;
 - 3) inwalidztwo w związku ze służbą czynną w wojsku polskim lub polskich ochotniczych formacjach wojskowych;
 - 4) zasługi obywatelskie i prace społeczne, przemawiające na korzyść kandydata;
 - 5) uzdolnienie do samodzielnego prowadzenia apteki ze względu na stan zdrowia.
- Pierwszeństwo przy udzielaniu koncesji przysługuje tym kandydatom, którzy dotychczas nie otrzymali koncesji na aptekę, z wyjątkiem tych kandydatów, którym koncesję łącznie z urządzeniem apteki zostały skonfiskowane bez odszkodowania przez władze zaborcze.

§ 8.

Do lat służby zawodowej wliczać należy także:

- 1) czas służby w wojsku polskim lub polskich ochotniczych formacjach wojskowych podczas wojny,
- 2) czas służby w polskich wojskowych zakładach sanitarnych,
- 3) pracę o charakterze pedagogicznym - naukowym w zakładach i laboratoriach farmaceutycznych uniwersyteckich, oraz pracę fachową w pracowniach badawczych lub wytwórniach chemiczno - farmaceutycznych.

Czas, spędzony na służbie państwowej polskiej w charakterze administracyjnego urzędnika farmaceutycznego, oficera - aptekarza, kierownika pracowni badawczej lub działu fachowego w wytwórni chemiczno - farmaceutycznej należy zaliczyć do czasu zarządzania apteką od chwili uzyskania uprawnień do tego zarządu.

§ 9.

Odpis zawierający prawne i faktyczne uzasadnienie decyzji, której mocą koncesja na założenie apteki została udzielona jednemu z kandydatów, winien być przesłany:

- 1) wszystkim stojącym do konkursu kandydatom,
- 2) właścicielom aptek, którzy w czasie otwarcia złożyli nieprzychylną opinię,
- 3) właścicielom aptek, którzy na skutek ogłoszonego konkursu wniesli swe sprzeciw.

Wszystkim, wymienionym pod p. p. 1, 2 i 3 przysługujące prawo wniesienia od tej decyzji odwołania zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami.

§ 10.

Z chwilą uprawnomocnienia się decyzji wojewódzkiej władzy administracji ogólnej lub wydania w administracyjnym toku instancji na skutek wniesionego odwołania decyzji ostatecznej, należy koncesjonariuszowi przesłać dokument koncesyjny (wzór w załączeniu), oraz uprzedzić go, że w ciągu roku od dnia doręczenia dokumentu koncesyjnego, obowiązany jest otworzyć pod własnym zarządem aptekę i że w przeciwnym razie koncesja traci moc obowiązującą (§ 27 ustawy dla farmaceutów i aptek z 1844 r. i art. 354 ros. ustawy lekarskiej wyd. 1905 r.).

§ 12.

KONCESJA.

(—) Podpisy.

KONKURS.

—:11:—